

TABLOUL PRIMARIILOR ȘI PREȘEDINȚILOR ORAȘULUI FOCȘANI DE LA UNIREA FOCȘANILOR MUNTENI CU FOCȘANII MOLDOVENI (1862 – 1912)

Horia Dumitrescu

Sărbătorirea semicentenarului unificării administrative a Focșanilor a constituit pentru autoritățile municipale prilejul organizării unor manifestări și inițiative menite să celebreze actul istoric de la 6 și 10 iulie 1862. când, pe baza celor două Decrete semnate de domnitorul Cuza (nr. 476 / 6 iulie și nr. 485 / 10 iulie), Focșanii Munteni s-au unit definitiv cu Focșanii Moldoveni, formând un singur oraș pe ambele maluri ale Milcovului.

Astfel, la 1 iulie 1912, Ioan Romanoai ¹, arhivarul Primăriei Focșani, înainta primarului următorul referat:

¹ **Ioan Romanoai.** Născut la 25 iulie 1885, în Focșani, în familia tăbăcarului Alecu Romanoai și al Marincăi Alecu Romanoai, casnică. A făcut cursul primar la Școala de Băieți nr. 3 (1893 – 1897) și patru clase la Liceul Unirea. În 1907, a fost încorporat în Regimentul 10 Dorobanți Putna. În 1913, a fost concentrat în Campania din Bulgaria, prilej cu care a primit medalia „*Avântul Țării*”. În februarie 1904, la vârsta de 18 ani, Ioan Romanoai s-a angajat la Primăria Orașului Focșani, ca funcționar, în cadrul căreia a ocupat diverse funcții: copist clasa a III-a, ajutor registrator – arhivar (1905), arhivar (1911), registrator (1913), șef de birou și ajutor de secretar (1919), secretar general (1923) și secretar (1925 – 1929). A contribuit substanțial la reorganizarea Arhivei Primăriei Focșani (1922), prilej cu care a realizat o selecționare minuțioasă a documentelor emise în perioada 1864 – 1909. În decembrie 1922 a fost decorat cu „*Crucea Serviciul Credincios*”, clasa I. A reprezentat orașul de pe Milcov, atât în adunările generale și congresele „*Uniunii Orașelor din România*”, cât și la grandioasele expoziții organizate de marile orașe ale țării. După pensionare, a revenit în activitate, ocupând în perioada 1927-1930 funcția de arhivar la Muzeul Vrancei.

„Domnule Primar,

În această Primărie ne găsim un tablou de toți D-nii Primari și Președinți ai Municipality și nici chiar în istoricul Orașului Focșani, întocmit de defunctul profesor D. F. Caian, ne făcându-se nici o mențiune de numele lor, am crezut că este interesant pentru generația actuală și acele viitoare un asemenea tablou și în orele mele libere am cercetat cu deamănuntul vechea și noua arhivă și am alcătuit alături tabloul, cu ocazia semi - centenarului de la unirea Focșanilor Munteni cu Focșani Moldoveni (1862 - 1912), pe care am distinsă onoare al depune cu aceasta Domniei - Voastre, imprimat în 100 exemplare”²

Primarul Th. M. Bassarabeanu ³ a pus rezoluția *„Câte un exemplar din acest tablou se va trimite tuturor foștilor Primari și*

anilor 1951 – 1955, funcția de arhivist – șef la Secțiunea Regională a Arhivelor Statului Putna. A decedat, în noiembrie 1978, la venerabila vârstă de 93 de ani. (Ionuț Iliescu, *Ioan Romanoai (1885 – 1978)* în *Cronica Vrancei*, vol. III, coordonator: Horia Dumitrescu, Editura Pallas, Focșani, 2002, p. 365 – 374).

² Arhivele Naționale Vrancea (în continuare se va cita: A. N. Vn.), fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 95 / 1912, f. 1 (Referat nr. 00802 din 1 iulie 1912).

³ **Th. M. Bassarabeanu (Bassarabianu)**, armean de origine, a fost primar între 16 martie 1911 – 4 ianuarie 1914. Între realizările sale figurează pavarea cu piatră cubică a Bulevardului Gării. Primar armean a fost și Nicolae Pruncu (16 decembrie 1881 – 24 septembrie 1884), iar prefecți armeni: Gheorghe Pruncu (1883), Ștefan Ferhat (1907), Anton Alaci (1916), Vartan Mamigonian (1922 – 1924) și prof. Boos Hacic (1944). Lui Bassarabeanu, un contemporan i-a creionat următorul portret: *„Fostul primar al orașului nostru este unul din acei oameni politici, care se bucură de o mare valoare: nu are dușmani, și această e fenomenal pentru cine-va care face politică, și mai cu seamă care a ocupat situații în așa fel în cât nu putea să nu dea loc la atacuri, la violențe de limbaj ce uneori trec măsura și când epitetul curg pe spinarea unui om cu o ușurință ce te uimește.*

O figură blândă, ce surâde mereu; aceasta e caracteristica simpatiei noastre: surâsul.

De altfel, surâsul e o particularitate a omului, care de regulă deosebește pe om de animale, cu toate că nu spiritul a zis, că nu există regulă fără excepție.

Președinți de comisiuni interimare sau descendenților, cu rugămintea de a ni se trimite fotografiile. Pentru munca depusă de Dl. arhivar i se va mandata suma de lei una sută''⁴

Primăria Comunei Focșani s-a adresat maiorului Stere din cadrul Inspectoratului Jandarmeriei București, căruia i-a adus la cunoștință intenția instituției de a realiza acest proiect și îi solicita sprijinul:

„În dorința de a înzestra sala de solemnități și recepțiuni a acestei Primării cu tablouri cari să reprezinte pe toți D-nii Primari și Președinți ai Municipalityei, ce s'au perindat de la anul 1862 - 1912, am alcătuit cu ocazia semi - centenarului dela Unirea Focșanilor Munteni cu Focșani Moldoveni, un tablou de persoanele cari au ocupat asemenea demnități, în ordinea cronologică, din care am onoare a înainta și D-stră, veți aprecia că această lucrare prezintă

Nu pot să mi-l închipui pe Th. Basarabeanu, așa mic de statură cum e el, cu mersul reped; și agitat, fără surâsul care îi luminează fața. - Membru al partidului conservator, nu s'a remarcat întrânsul prin vre'o activitate excepțională; orator nu este; și nici nu cred să se pretindă să fie; ca forță electorală nu s'a distins vre-odată, cu toate că în ultimul timp nici nu a avut ocazia, dar este un om care e înconjurat de foarte multe simpatii, e iubit în foarte multe cercuri, ba chiar am întâlnit atâția cari se simțeau mândri să spună că sunt «basarabeniști».

Theodor Basarabeanu nu poate decât să fie mândru de aceasta, mai cu seamă că este lipsit de acele calități ce formează politicianismul și deschide orizontul activității sale.

O fire nobilă, un caracter frumos ce nu cred să poată jigni pe cineva cu vre-o vorbă sau să cauzeze cui-vă vre-un rău.

Ca părinte al orașului, a fost lipsit poate de inițiativă, n'a dat dovadă de destulă energie, și n'a aplicat «fierul roșu», deviza fostului său șef; însă a fost de o cinste, care îndispuneă poate pe acei din jurul său, o calitate de care nu se bucură mulți po-liticiâni ai județului nostru.

Ași vrea să-l văd mai curând reprezentant al poporului în cameră, și în clipa când va fi purtat pe brațe și dus în triumf, în uralele mulțimei care-l aclamă, să-i savurez surâsul” (N. Șt. Graur, *Figuri politice putnene*, Tipografia, Librăria și Legătoria de Cărți Alexandru N. Leon & Co, Focșani, 1920, p. 13 – 14); Ștefan O. Neagu, Nicu Mazere, Focșani. *File din istoria comerțului*, vol. I, (1546 – 1948), p. 160).

⁴ A. N. Vn., fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 95 / 1912, f. 1.

vre un interes pentru generația actuală și cele viitoare, dacă veți găsi că e drept și bine ca figurile foștilor Primari și Președinți, cari și-au închinat o parte din activitatea lor pentru propășirea acestui oraș, să fie expuse în sala de solemnități a Primăriei, vă rog cu onoare să binevoiți a ne trimite, pentru acest scop, portretul în mărime naturală a def. [unctului] Mihalache Ionescu. corespunzător epocii în care a ocupat zisa demnitate, sau în lipsă o fotografie din ori-ce epocă, spre a se reproduce de noi.

În speranță că această intervenire, făcută numai în scopul de a se păstra pururea vie amintirea edililor din trecutul îndepărtat și până în prezent, va fi primită cu bunăvoință de D-voastră; vă rog stimată a primi asigurarea distinsei noastre considerațiuni''⁵.

Această Adresă a fost trimisă primarilor în viață sau rudelor acestora: Ștefan Sihleanu (profesor universitar în București, urmașul lui Alecu Sihleanu), Anetta Ardeleanu, Dimitrie Babin, N. Voinov (profesor universitar în București, rudă cu Gheorghe Corbu), Iorgu G. Poienaru, Theodor Atanasiu, Mihail G. Orleanu (avocat în Galați, fiul lui Gheorghe Orleanu), Nicolae Săveanu, Luța Tache C. Săndulescu (locuia în Panciu), Costache Cernat, Zamfira col. Al. Paraschivescu, Smaranda G. Apostoleanu, Dimitrie Tzanu, Emilia Gogu Constantinescu, Maria D. F. Caian, D-nei Vârnăv (soția lui Ernest Vârnăv își stabilise domiciliul în comuna Sofrocești, județul Roman), Dimitrie Nicolescu, Ioan G. Ciurea, Anetta G. Vicol, Vasile Dimitrie (profesor universitar și avocat în Iași, fiul lui Hagi Dimitrie Ioan)⁶.

Biblioteca Publică din Focșani s-a numărat printre primele instituții care au primit un exemplar din acest tablou realizat de Ioan Romanoai⁷.

În cadrul ședinței Consiliului Comunal Focșani din 11 august 1912, primarul Bassarabeanu a făcut următoarea expunere:

„Domnilor Consilieri,

⁵ *Ibidem*, f. 2 (Adresa nr. 3658 din 4 iulie 1912).

⁶ *Ibidem*, f. 2 verso – 3.

⁷ *Ibidem*, f. 4 (Adresa nr. 3880 din 17 iulie 1912).

În Iulie a. c., sa împlinit 50 de ani de când Domnitorul Alexandru Ioan I Cuza prin decretele Domnești No. 476 și 485 din 6 și 10 Iulie 1862, a unit Focșani - Munteni cu Focșani - Moldoveni.

Cu această ocaziune D-l I. Romanoae arhivarul primăriei a întocmit tabloul primarilor și președinților orașului Focșani de la 1862 - 1912.

În dorința de a înzestra sala de solemnități și recepțiuni a acestei primării cu tablouri care să reprezinte pe toate persoanele care au ocupat asemenea demnități vă rog D-lor Consilieri ca având în vedere interesul ce prezintă această lucrare pentru generația actuală și cele viitoare și că este bine și drept ca figurile foștilor Primari și Președinți, cari și'au închinat o parte din activitatea lor pentru propășirea acestui oraș, a aproba dispozițiunea ce am luat de a așeza în sala de solemnități aceste tablouri, care vor fi pictate pe pânză și înrămate, păstrându-se ast-fel pururea via amintire a edililor din trecutul îndepărtat și până în prezent.

Pentru aceste motive vă rog dacă aprobați această lucrare să mă autorizați a face plățile din creditul destinat pentru mobilier, avându-se în vedere că numai parte din persoanele care au ocupat asemenea demnități sau familiile celor decedați pot contribui pentru plata lor, parte ne putând să facă atare cheltuieli fiind lipsiți de mijloace.

**CONSILIUL
DELIBERÂND**

Decide:

*Aprobă concluziunile expuse în raportul de mai sus''.*⁸

Tablourile cu primarii orașului între anii 1862 - 1912 fuseseră imprimate la Tipografia „Putna” Panaite Alexandrescu & Gh. D. Mircea, aflată pe Strada Mare a Unirei, nr. 200. Foarte cunoscută în epocă, ea oferea focșănenilor servicii precum: „cărți școlare științifice și literare, ziare și reviste în toate limbele, registre, diverse

⁸ *Ibidem*, f. 5 - 5 verso ? (Extras din procesul - verbal al Consiliului Comunal No. 29, punctul 6 din 11 august 1912).

tabelării, cărți de adresă, cărți de vizită, bilete de logodnă și nuntă și tot felul de imprimate''⁹.

Pentru cele 150 de tablouri, Primăria Focșani a achitat suma de 35 lei.

La 27 septembrie 1912, Primăria Focșani solicita fotografului Franz Koroschetz să-și prezinte oferta pentru tablourile reprezentând pe foștii primari:

„D-lui Fr. Koroschetz

Loco

În baza autorizațiunei ce mi sa dat de consiliul comunal prin deciziunea No. 29 p. 6 din 11 August a. c. voind a fotografia și pune în rame de bronz (aur antic), persoanele ce au ocupat funcțiunea de Primar, notate pe contra pagină în număr de 21.

Am onoare a vă ruga să bine - voiți a ne arăta prețul cu care vă angajați a face această lucrare.

Mărimea fotografiilor va fi de 30 / 40 cent. [imetri]''¹⁰

Cei 21 de primari erau: Th. M. Bassarabianu, Iorgu G. Poenaru, Dimitrie Nicolescu, Nicolae Săveanu, Costache Cernat, Dimitrie Tzanu, Gheorghe Corbu, Grigore Bălănescu, Ernest Vârnav, Ioan G. Ciurea, Dimitrie F. Caian, Costache Ardeleanu, Dimitrie Balin, Gheorghe Orleanu, Gheorghe Apostoleanu, Tudorache Atanasiu, lt. col. Al. Paraschivescu, Gogu Constantinescu, Nicolae Pruncu, Gheorghe Vicol și maior Dimitrie Petrov¹¹.

Răspunsul fotografului Koroschetz vine pe 2 octombrie 1912 *„Prețul fiecărui tablou în culor pe pânză, cu ramă aur antic, cu geam, și bine acoperit pentru a se feri de praf și fum - este de lei 49 (patruzeci și nouă)*¹².

Primăria a acceptat prețul propus și a comandat cele 21 de tablouri.

⁹ *Ibidem*, f. 10.

¹⁰ *Ibidem*, f. 11 (Adresa nr. 5330 din 27 septembrie 1912).

¹¹ *Ibidem*.

¹² *Ibidem*, f. 12.

Lucrarea odată terminată, Koroschetz propunea Primăriei, la 19 octombrie 1912, ca pe ramele fiecărui tablou, numele și datele să fie scrise pe etichete de alamă sau email, fiecare costând 10,80 lei. Solicita să i se mandateze suma de 1029 lei (costul portretelor) și 226,80 lei (costul etichetelor), adică un total de 1255,80 lei¹³.

Primăria Focșani nu dispunea de această sumă și, de aceea, în ședința Consiliului Comunal din 1 noiembrie 1912, primarul s-a adresat din nou consilierilor:

„Domnilor Consilieri,

Se știe că de și marele act al Unirii Principatelor Române s'a săvârșit la 24 Ianuarie 1859, orașul Focșani însă a continuat până la 1862 a servi ca reședință a două județe: Putna din Moldova și R. Sărat din Muntenia, având municipalități separate, una pentru partea orașului care aparținea Moldovei și alta pentru partea care aparținea Munteniei.

La 1862, Domnitorul Cuza prin decretele No - 475 și 485 din 6 și 8 Iulie a hotărât ca orașul Focșani să serve de reședință numai județului Putna iar Jud. R. Sărat să aibă ca reședință orașul cu același nume.

În urma acestor decrete orașul Focșani a rămas cu o singură municipalitate.

De la această dată istorică au trecut 50 ani.

În memoria tuturor cetățenilor care au servit ca șefi de municipalitate și Primari, Dvs. ați binevoit a aproba prin deciziunea N. 29 din 11 August 1912, propunerea ce am avut onoare a v'o face de a se instala în sala de solemnități a Comunei portretele acelor cetățeni.

În consecință s'au și executat aceste portrete pictate pe pânză prin Dl. Franz Koroschetz cu prețul de lei 49 bucata în număr de 21 plus câte lei / 10 bani 80 pentru etichete și data funcțiunii, total lei 1255 bani 80 (una mie două sute cincizeci și cinci bani 80) pentru care vă rog să binevoiți a deschide cuvenitul credit extraordinar din

¹³ Ibidem, f. 14.

fondul prevăzut pentru asemenea credite la art. 101 al bugetul ordinar pe exercițiul cuvenit.

*Consiliul
Deliberând*

Decide:

Admite creditul propus de Dl. Primar.

Această deciziune se va supune la aprobarea Ministerului de Interne''¹⁴.

Un exemplar din Procesul - verbal al Consiliului Comunal Focșani nr. 41, punctul 5 din 1 noiembrie a fost trimis ministrului de Interne, la 6 noiembrie 1912, pentru ca acesta să aprobe deschiderea unui credit extraordinar de 176,40 lei¹⁵: *„Am onoare a înainta Domniei Voastre pe lângă acesta un extras din procesul verbal al consiliului comunal No. 41 punctul 5 dela 1 curent și vă rog să binevoiți a aproba ca din fondul înscris la art. 101 al bugetului ordinar pe esercițiul curent, să se deschidă un credit estraordinar de lei una mie șapte zeci și sase bani patru zeci, spre a servi la plata portretelor foștilor Primari și Președinți de Comisie interimară a acestei comune, portrete care să se așeze în sala de solemnități a comunei*''¹⁶. Odată obținută aprobarea, Primăria Focșani a plătit fotografului suma convenită și la 19 noiembrie 1912, Franz Koroschetz îi preda acesteia toate cele 21 de tablouri¹⁷.

La acestea, se vor mai adăuga încă două (Hagi Dimitrie Ioan și Alecu Sihleanu), executate la fel ca celelalte, pentru care Koroschetz solicita suma de 179,40 lei¹⁸.

Doi ani mai târziu, la 5 aprilie 1914, fostul primar Th. M. Bassarabianu îi scria lui Ștefan Graur¹⁹, primarul în funcție la acea dată, următoarele:

¹⁴ *Ibidem*, f. 16.

¹⁵ *Ibidem*, f. 18.

¹⁶ *Ibidem*.

¹⁷ *Ibidem*, f. 17.

¹⁸ *Ibidem*, f. 20.

¹⁹ **Ștefan Graur**. Primar al Focșanilor între 16 martie 1914 – 26 decembrie 1917. Portretul politic realizat de N. Șt. Graur este următorul: *„Un om*
170 <http://cimec.ro> / <http://muzeulvrancei.ro>

voinic, plin de energie, de o energie excepțională pot să spun, cu o putere de muncă care altora li s'ar părea fenomenală, Ștefan Graur, cu fața sa urâtă și fără nici o caracteristică care să-l distrugă, merită, fără pic de ezitare, denumirea de om al maselor.

Nervos la culme, fapt care i-a cauzat nenumărate și chiar ireparabile neajunsuri; dacă nu se remarcă print'o inteligență scânteietoare, posedă, în schimb o vastă cultură, exersată mai mult în direcția științelor istorice, cultură pe care caută s'o mărească neîncetat, în continuă goană, și'n perpetuă curiozitate pentru tot ce este nou și dă loc la discuții serioase.

Fruntaș al Baroului de Putna, găsește la bară un teren de luptă prielnic pentru dezvoltarea cunoștințelor sale, caută să acumuleze principiile marilor înaintași ai baroului, să-i urmeze și să-i imite pe cât e cu putință.

Orator da seamă al județului nostru, n'are eleganța formei, care l'ar duce poate la perfecție; dar nici unul ca dânsul nu are marea calitate de a ști să înflăcăreze, de a ști să entusiazmeze masele, și cu gesturi largi de demagog, să arunce căldură în public.

Deputat în Parlament, în sesiunea din 1907 / 10, Ștefan Graur a apărut acolo cu multă căldură cauza țărănimii, chestiune pe care o posedă până în cele mai mici mănunchimi și a susținut cauza podgorenilor cu mult curaj dar nu cu destulă frumusețe, când a dat loc la situații ilariante, cu ocazia întreruperilor bătrânului Em. Costinescu. Primar al orașului Focșani a fost lipsit de noțiunea realității, fiind primar, a uitat că e și om politic; a căutat să se înăstrâns de regulile impuse funcțiunei sale, și prin aceasta a pierdut colosul.

Când pentru ori și care altul Primăria ar fi fost un bun mijloc de a se face simpatic, de a se face popular, el din contra, s'a răcit de populație și în loc să plece de acolo cu figura învăluită de glorie, n'a lăsat în urmă nici un regret.

S'a purtat, cu populația evreiască, cum cred că nu s'ar mai purta nimeni astăzi vexând'o cu cuvinte ce ustură, cu apostrofe ce supără, mai cu seamă pe un neam atât de susceptibil, și care nu uită, cum au avut ocazia să se convingă atât Ștefan Graur cât și Anton Alaci.

Venit dela Paris, în epoca aceea când mișcările generoase și sincere, începeau să se înfiripeze la noi, se înscrie în partidul liberal, unde leagă o strânsă prietenie cu bătrânul Săveanu, care cu foarte multă greutate, își făcea un intim și alegea pe cine-va căruia să i se destăinuiească.

„Domnule Primar,

Consiliul comunei Focșani în una din ședințele sale din 1912 autorizându-mă a face și așeza în sala de recepție a Primăriei tablourile în ulei a foștilor primari și președinți de comisie interimară a acestui oraș, am comandat Dlui fotograf Koroschetz din localitate tablourile acelora dintre primari și președinți a căror fotografii le-am putut găsi.

Dl. Mihail Orleanu din Galatz trimițându-mi fotografia defunctului Mihalache Ionescu fostul primar al orașului după unirea Focșanilor Moldoveni cu Focșanii Munteni, am onoare a v'o alătura și vă rog ca după ce ve-ți comanda tabloul său în ulei să bine - voiți a mi-o înapoia pentru a o restitui Dlui Orleanu.

Primiți Domnule Primar asigurarea considerațiunei mele deosebite.

Th. M. Bassarabianu”²⁰

Lista acestor tablouri reprezentând pe edilii Focșanilor va fi încheiată în anul 1915.

Pictorul N. V. Romano, la 30 octombrie 1915, preda primarului Ștefan Graur încă două tablouri: unul care îl reprezenta pe el și celălalt al lui Mihalache Ionescu, primul primar al Focșanilor. Primarul Graur a dispus să se mandateze suma de 160 lei pentru

Șef al disidenței liberale de aici s'a dat în spectacolul cu dușmanul său Nicu Chirculescu, cu ocazia recentelor alegeri, fapt care nu poate să cinstească nici pe unul nici pe celălalt. - Cu toate calitățile ce le posedă, și cari formează un om politic de reală valoare, suferă însă de un mare păcat lipsa de inițiativă, și indolența, defecte, care de i-ar fi lipsit, poate ar fi ajuns la situații ce totuși le râvnește.

Județul nostru are absolută nevoie de energii, de elemente valoroase, cari în loc să se resemneze cu trecutul, trebuie să intre în luptă și să nu dea astfel posibilitatea unor incapabili, să parvină la onoruri ce nu le merită, și nu le vor merita nici când”. (N. Șt. Graur, op. cit., p. 23 – 25).

²⁰ *Ibidem*, f. 21.

ambele lucrări, bani pe care pictorul i-a primit în ziua de 6 noiembrie 1915²¹.

Tabloul realizat de Ioan Romanoai (un exemplar este expus în Secția de Istorie, situată în Bdul Gării, nr. 1) cuprinde un număr de 41 de primari și președinți ai Comisiei Interimare, după cum urmează:

1. Mihalache Ionescu

Președinte Municipalității

August 1862 - 26 Iulie 1864

2. Mihalache Ionescu

Primar

27 Iulie 1864 - 6 Decembrie 1866

3. Alecu Sihleanu

Primar

7 Decembrie 1866 - 6 Februarie 1868

4. Gheorghe Lambrino

Locot. Primar

7 Februarie - 29 Martie 1868

5. Tănase Theoharie

Președinte al Comisiei Interimare

30 Martie - 21 Iunie 1868

6. Tănase Theoharie

Primar

22 Iunie - 5 Decembrie 1868

7. Alecu Sihleanu

Primar

6 Decembrie 1868 - 7 Februarie 1869

8. Gheorghe Lambrino

Președinte al Comisiei Interimare

10 Februarie - 8 Maiu 1869

9. Dimitrie Tzanu

Primar

9 Maiu 1869 - 25 Aprilie 1871

10. Hagi Dimitrie Ioan

²¹ *Ibidem*, f. 22.

Președinte al Comisiei Interimare

26 Aprilie - 24 Septembrie 1871

11. Costache Ardeleanu

Primar

25 Septembrie 1871 - 30 Maiu 1876

12. Dimitrie Balin

Primar

1 Iunie - 20 Septembrie 1876

13. Gheorghe Corbu

Primar

21 Septembrie 1876 - 8 Decembrie 1878

14. Grigore Bălănescu

Primar

9 Decembrie 1878 - 1 Decembrie 1879

15. Tudorache Atanasiu

Primar

2 Decembrie 1879 - 24 Martie 1880

16. Gheorghe Orleanu

Primar

25 Martie 1880 - 15 Decembrie 1881

17. Nicolae Pruncu

Primar

16 Decembrie 1881 - 24 Septembrie 1884

18. Nicolae Săveanu

Primar

23 Decembrie 1884 - 5 Iulie 1886

19. Tache C. Săndulescu

Primar ad – interim

8 Iulie - 21 Decembrie 1886

20. Costache Cernat

Primar

22 Decembrie 1886 - 24 Decembrie 1887

21. Maior Dimitrie D. Petrov

Primar ad – interim

30 Decembrie 1887 - 31 Ianuarie 1888

22. Lt col Al. Paraschivescu

Primar

1 Februarie - 18 Aprilie 1888

23. Gheorghe Apostoleanu

Președinte al Comisiei Interimare

19 Aprilie - 23 Iunie 1888

24. Grigore Bălănescu

Primar

24 Iunie 1888 - 30 Decembrie 1891

25. Dimitrie Tzanu

Președinte al Comisiei Interimare

31 Decembrie 1891 - 4 Martie 1892

26. Dimitrie Tzanu

Primar

5 Martie 1892 - 23 Octombrie 1895

27. Gheorghe Orleanu

Președinte al Comisiei Interimare

24 Octombrie - 30 Decembrie 1895

28. Nicolae Săveanu

Primar

31 Decembrie 1895 - 22 Aprilie 1899

29. Gogu Constantinescu

Președinte al Comisiei Interimare

23 Aprilie - 4 Iunie 1899

30. Dimitrie F. Caian

Președinte al Comisiei Interimare

5 Iunie - 3 Iulie 1899

31. Dimitrie F. Caian

Primar

4 Iulie 1899 - 18 Februarie 1901

32. Iorgu G. Poienaru

Președinte al Comisiei Interimare

19 Februarie - 28 Aprilie 1901

33. Iorgu G. Poienaru

Primar

29 Aprilie 1901 - 22 Decembrie 1904

34. Ernest Vârnav

Președinte al Comisiei Interimare

25 Decembrie 1904 - 1 Martie 1905

35. Ernest Vârnav

Primar

2 Martie - 11 Iulie 1905

36. Dimitrie Nicolescu

Președinte al Comisiei Interimare

12 Iulie - 30 August 1905

37. Ioan G. Ciurea

Primar

1 Septembrie 1905 - 12 Aprilie 1907

38. Nicolai Săveanu

Președinte al Comisiei Interimare

13 Aprilie - 30 Septembrie 1907

39. Iorgu G. Poienaru

Primar

1 Octombrie 1907 - 5 Ianuarie 1911

40. Gheorghe Vicol

Președinte al Comisiei Interimare

6 Ianuarie - 10 Martie 1911

41. Th. M. Bassarabianu

Primar

16 Martie 1911 (în continuare).

ÎNTOCMIT DE IOAN ROMANOAI

1912 Iulie